

§ 6". Efter erhvervsministerens besvarelse af Folketingets Erhvervsudvalgs spørgsmål 77, 107 og 108, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg B, s. 1154 og 1156, finder Ankenævnet imidlertid, at konkurrencelovens § 6, stk. 1, må forstås således, at en aftale om etablering af en fælles – separat – virksomhed i et selvstændigt selskab ikke i sig selv er omfattet af bestemmelsen, og at der derfor ikke i konkurrencelovens § 6, jf. § 16, er hjemmel til at forbyde et sådant selskabs etablering eller til at give påbud om dets opløsning. Det må således anses for forudsat, at ikke blot aftaler om fusion, men også aftaler om etablering af en fælles – separat – virksomhed i et selvstændigt selskab falder helt uden for forbudet i konkurrencelovens § 6 – uanset en sådan aftales eventuelle konkurrencebegrænsende formål eller følge."

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at fjerne enhver tvivl om, at en aftale om etableringen af et ikke-selvstændigt fungerende joint venture – i overensstemmelse med, hvad der var forudsat i bemærkningerne til den gældende § 12 a, stk. 2 – skal vurderes efter § 6, stk. 1, med mulighed for fritagelse efter § 8, stk. 1.

En retstilstand, hvorefter en aftale om etableringen af et ikke-selvstændigt fungerende joint venture ikke skulle vurderes efter § 6, stk. 1, ville i sin yderste konsekvens kunne indebære, at forbudet i § 6, stk. 1, ikke kunne finde anvendelse på f.eks. en klassisk konkurrencebegrænsende aftale som to konkurrerende virksomheders aftale om fælles salg, hvis virksomhederne blot vælger at lægge samarbejdet om fælles salg i så faste rammer, at det sker igennem et joint venture. En så vidtgående indskrænkning af anvendelsesområdet for forbudet i § 6, stk. 1, vil føre til resultater, der vil stride mod lovens formål om at fremme en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse gennem virksom konkurrence. Hertil kommer, at en sådan retstilstand ville indebære en afvigelse fra den EU-konkurrenceretlige regulering af joint ventures, som beskrevet i bemærkningerne til § 12 a, stk. 2 (jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6820, h. sp.).

Som den foreslåede bestemmelse er formuleret, er det afgørende for forbudets anvendelse, at der gennem en aftale om oprettelse af et joint venture kan ske en samordning af de deltagende virksomheders konkurrencemæssige adfærd. Oprettelsen af et joint venture kan i sig selv have en sådan samordning til formål; dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor de stiftende virksomheder er aktuelle eller i det mindste potentielle konkurrenter, og hvor det pågældende joint venture overtager en enkelt af de stiftende virksomheders funktioner såsom enten produktion eller salg. EU-ret-

lig praksis – særligt Kommissionens meddelelse om retningslinjer for anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 på horisontale samarbejdsaftaler (EF-Tidende 2001, nr. C 3, s. 2) – vil være vejledende for, om en aftale om oprettelsen af et ikke-selvstændigt fungerende joint venture må anses for at have til formål eller til følge, at der sker en samordning af de deltagende virksomheders konkurrencemæssige adfærd.

Foreligger der et selvstændigt fungerende joint venture, som ikke opfylder omsætningstærsklerne i § 12, stk. 1, er selve transaktionens fusionsaspekter, dvs. aftalen om at oprette selve joint venturet, ikke omfattet af reglerne om fusionskontrol og vil heller ikke være omfattet af forbudet i § 6, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse fjerner også enhver tvivl om, at en sådan transaktions samordningsaspekter, dvs. den samordning af de stiftende virksomheders konkurrenceadfærd, der følger af aftalen om at oprette det selvstændigt fungerende joint venture, skal vurderes efter § 6, stk. 1, med mulighed for fritagelse efter § 8, stk. 1, selv om omsætningstærsklerne i § 12, stk. 1, ikke er opfyldt.

Hvis Konkurrencerådet når frem til, at der ikke kan gives en fritagelse efter § 8, stk. 1, til en aftale om enten oprettelsen af et ikke-selvstændigt fungerende joint venture eller til konkurrencebegrænsninger, som følger af oprettelsen af et selvstændigt fungerende joint venture, kan Konkurrencerådet udstede påbud om at bringe overtrædelserne til ophør, jf. § 6, stk. 4, og § 16, stk. 1.

Til nr. 6

Forslaget tilsigter – bl.a. i lyset af udviklingen på EU-rettens område – at styrke konkurrencen ved at ligestille den konkurrenceretlige behandling af horisontale og vertikale prisaftaler.

Såvel horisontale som vertikale prisaftaler er allerede omfattet af det generelle forbud i den gældende lovs § 6. For aftaler mellem virksomheder med en omsætning og markedsandel, som falder under bagatelgrænserne i lovens § 7, stk. 1, gælder det generelle forbud dog ikke.

Bagatelreglerne omfatter imidlertid ikke aftaler m.v., der f.eks. vedrører bindende videresalgspriser i efterfølgende omsætningsled. Sådanne aftaler kan således ikke undtages fra forbudet i § 6.

Formuleringen "bindende videresalgspriser" i den gældende lov har i praksis ført til, at virksomheder i visse brancher har dannet lokale priskarteller ud fra en formening om, at aftalerne vedrørte salgsspriser og således ikke vedrørte mindstepriser for videresalget, og at aftalerne derfor – på grund af virksomhedernes re-